

Nr 636

Av herr Werner, angående beräkningen av pensionsgrundande inkomst enligt lagen om allmän försäkringskassa.

Allmänna tilläggs pensioneringen innebär inte — enligt lagtextens utformning — att avgifter och utgående pension direkt korresponderar med varandra. De erlagda avgifterna innebär således inte att motsvarande inkomst för arbetstagaren blir pensionsgrundande. I praktiken har detta lett till följder som inte kan anses vara tillfredsställande. Arbetarna inom byggnadsbranschen får sin ackordstjänst uträknad på grundval av verkställda mätningar. För dessa erlägger byggnadsarbetarna mätningsavgift. Utgiften är i skattehänseende avdragsgill. Men i frågan om den pensionsgrundande inkomsten godtages erlagda mätningsavgifter endast upp till 500 kronor, utan att den pensionsgrundande inkomsten undergår någon reducering. Överskrider mätningsavgifterna detta belopp — och detta är praktiskt taget alltid fallet — minskas den pensionsgrundande inkomsten i motsvarande grad.

Utgående från att den summa, som icke påverkar den pensionsgrundande inkomsten i reducerande riktning, är satt så lågt att den endast blir tillämplig vid arbete under mycket kort tid av året, kan resas följande frågor: Bör gränsen kraftigt höjas — eller bör utläggerna för mätningsavgifter över huvud taget inte utöva någon inverkan på den pensionsgrundande inkomsten?

Det kan givetvis föras ett invändningsfritt resonemang att mätningsavgifter, utgifter för verktyg, arbetsresor o. d. skattemässigt sett är avdrag för inkomstens förvärvande. Men att därav dra slutsatsen att den i skattehänseende gällande ordningen ovillkorligen måste äga tillämpning på en pensionsförsäkring som ATP är inte enligt mitt förmenande alldeles självklart. Ser man därtill på den omständigheten att arbetsgivaravgifterna utgår på hela bruttointkomsten — den utgår på skolungdomars feriearbete och på lönesumman för utländska arbetstagare intill dess att dessa mantalsskrivits — ter sig inte den rådande ordningen fullt så självklar. Arbetsgivarernas ATP-avgifter fastställs vad storleken beträffar i särskild ordning och motsvarande behoven. Något hinder från denna sida bör således inte föreligga. Men frågan kan resas varför arbetarnas kommande tilläggs pension i framtiden skall behöva bli mindre på grund av det — enligt min mening — ologiska förhållandet att avgifter och pensionsgrundande inkomst inte korresponderar med varandra.

Med hänvisning till det anförda föreslår jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om förslag till sådan ändring i lagen om allmän försäkring, att löntagarnas bruttoinkomst fastställs som pensionsgrundande, samt

att riksdagen — i händelse detta yrkande ej skulle vinna riksdagens bifall — i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer om initiativ till att sådan ändring i tillämpningsbestämmelserna för nämnda lag vidtages, att nuvarande gräns, då ingen reducering av den pensionsgrundande inkomsten inträder, fastställs till en mera realistisk nivå.

Stockholm i januari 1967

Lars Werner (k)